

Перелічені чинники діють у межах технологічного способу виробництва і можуть бути конкретизовані на менш обсягові.

На основі проведеного аналізу літературних джерел з питання впливу чинників на ефективність праці були виявлені ряд недоліків: авторами розглядаються чинники на рівні підприємств без урахування комплексного підходу до аналізу основних видів ресурсів. Це є підставою для вдосконалення класифікації чинників.

Наукові дослідження з проблем ефективності праці як складної соціально-економічної категорії здійснюються і сьогодні, проте відсутній єдиний комплексний підхід до визначення чинників ефективності праці та нечітко формалізовані методики оцінки ефективності праці на підприємстві.

Література

1. Погорелова Т.О. Аналіз факторів, які впливають на ефективність праці персоналу підприємства. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Економічні науки. Х.: НТУ «ХП», 2016. № 27 (1199). 21 с.

2. Турчина В.М. Організаційно-економічний механізм управління ефективністю праці: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.07. Київ, 2013. 24 с.

3. Шапиро С.А., Шилаев А.В. Факторы повышения эффективности труда персонала: монография. М.: ИД «АТИСО», 2012. 222 с.

Кривдик В. І., аспірант
Хмельницький національний університет
м. Хмельницький, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ГНУЧКОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

З точки зору безпекології застосування тих чи інших технологій управління повинно бути спрямовано не лише на зміцнення конкурентних позицій підприємства та покращення його фінансових показників, а й на забезпечення безпеки його функціонування за рахунок захисту від внутрішніх і зовнішніх загроз та підвищення його адаптивних можливостей.

З 1993 року Bain&Company проводить дослідження щодо популярності інструментів управління та існуючих тенденцій (ManagementTools&Trends) на підставі опитування керівників організацій по всьому світу. Основною ціллю дослідження є надати менеджерам необхідну інформацію щодо можливостей інтеграції інструментів управління, що сприятимуть підвищенню загальної ефективності управління організаціями. У 2017 році в числі 10 кращих інструментів управління, стратегічне планування займає перше місце на основі глобального використання організаціями.

Як свідчать дані досліджень «ManagementTools&Trends 2017» [1] у 2017 році 48% респондентів використовують такий інструмент, як стратегічне планування, а у 2006 році 88% менеджерів використовували його. Друге місце

посідає CRM (управління взаємовідносинами з клієнтами), оскільки організації задля досягнення комерційного успіху спрямовують свою діяльність на задоволення потреб споживачів. Розуміння потреб клієнтів і швидка реакція на їх зміни, дасть можливість підприємству досягти не лише бажаного фінансового результату, а й зміцнити свої конкурентні позиції на ринку. Третє місце посідає такий інструмент управління, як бенчмаркінг, однак за оцінками респондентів задоволеність даним інструментом є нижче середньої, що може бути передумовою для його подальшого удосконалення.

Як показують дослідження Bain&Company, скорочується застосування кількості інструментів та трендів управління у практичній діяльності: максимальна кількість інструментів – у 2002 році – 16,1 інструмент, а у 2017 році їх чисельність скоротилася до 7,5 інструментів (рис. 1) [1].

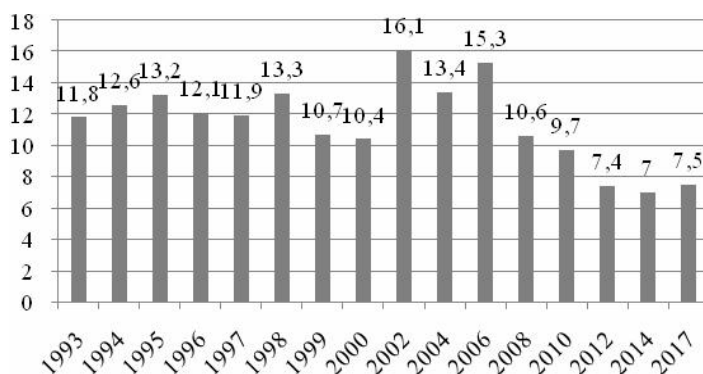

Рис. 1. Кількість інструментів та трендів управління, що застосовувалися у практичній діяльності протягом 1993 – 2017 років [1]

Застосування такої кількості інструментів у 2002 році було пов'язано з економічним спадом, і намагаючись стимулювати економічне зростання менеджери компаній почали впроваджувати різні інструменти управління.

Застосування інструментів та трендів управління дає можливість підприємствам вдосконалити діяльність сучасних організацій. Слід зазначити, що на вибір та впровадження технологій управління впливають певні фактори, які залежать як правило від: параметральних характеристик технологій управління – основні параметри та вимоги керівництва підприємства до технологій управління, що планується впровадити у практичну діяльність. До параметральних характеристик технологій управління слід віднести: вартість, доступність, час необхідний на впровадження, ефективність, об'єкт який повинна охоплювати технологія; економічних характеристик – саме ці характеристики визначають спроможність та економічну готовність підприємства до впровадження технологій управління. Це пов'язано з тим, що від економічного стану підприємства залежить мінімальна та максимальна вартість потенційних технологій управління. До економічних характеристик підприємства слід віднести: фінансово-економічний стан підприємства, обсяг власних коштів, що можуть бути спрямовані на впровадження технологій управління, можливості залучення зовнішніх джерел для інвестування (які саме джерела та їх вартість), біхевіористичної складової – основні мотиви (в першу чергу психологічні) впровадження технологій управління та стиль керівництва,

що використовується на підприємстві. До біхевіористичної складової слід віднести: мотиви вищого керівництва щодо впровадження технологій управління, стиль керівництва, готовність до впровадження, хто є ініціатором впровадження технологій управління (керівництво, власники, працівники), можливий опір змінам.

Слід зауважити, що запровадження інструментів та трендів управління у діяльність підприємств сприятиме покращенню різних видів діяльності та системи управління, що, безперечно, буде позитивно відображатися на параметрах системи економічної безпеки та процесах її функціонування. Однак, можливий і інший шлях запровадження та застосування інструментів та трендів управління, а саме безпосередній керований вплив на процеси, що забезпечують функціонування та управління системою економічної безпеки з подальшою можливістю їх імплементації у всі сфери і напрями діяльності підприємства. На нашу думку, це є більш оптимальним рішенням, оскільки потребуватиме меншої кількості часу, витрат та кваліфікованого персоналу. І при ефективній імплементації інструментів та трендів управління можлива подальша його/їх імплементація у інші сфери, напрями діяльності та/або бізнес-процеси підприємства.

Література

1. ManagementTools&Trends 2017 [Electronicresource] – Modeofaccess : https://www.bain.com/contentassets/f8361c5cd99e4f40bbb83c17d6a91b9/bain_brief-management_tools_and_trends.pdf

Клименко Я. В., здобувач
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ РОЗРАХУНКІВ З ПРОВІДНИМ УПРАВЛІНСЬКИМ ПЕРСОНАЛОМ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Розрахунки з провідним управлінським персоналом є однією з найбільш трудомістких ділянок аудиторської перевірки оскільки дана ділянка обліку є досить специфічною. Так, при здійсненні виплат та їх відображенні в обліку допускаються як умисні, так і ненавмисні помилки та порушення, які нерідко пов'язані з постійними змінами законодавчо-нормативної бази у сфері трудових відносин та вимог до обліку і звітності.

Аудит розрахунків з провідним управлінським персоналом є одним з етапів аудиторської перевірки операцій з афілійованими особами. Метою його проведення є висловлення аудитором думки щодо повноти, достовірності, законності й об'єктивності здійснених і відображених у бухгалтерському обліку, фінансовій звітності та первинних документах інформації з питань дотримання вимог законодавства в частині проведених нарахувань та виплат.